

ря по краящата на теттерътъ малко или много рѣчи. На свѣршяка на всѣкож годинж, търговеца ще си занесе дневната книга на търговското сѫдилище, дѣто прѣдъ присъствието му, единъ особенъ чиновникъ отъ сѫдилището, ще подпише рѣченната [дневна] книга; обаче рѣченніятъ чиновникъ подъ никаквъ прѣдлогъ, не трѣбва да прочита ни единъ думж отъ книгжтж му. Прѣди да ся запише нѣщо въ тѣзи книги, единъ особенъ чиновникъ пакъ отъ търговското сѫдилище, ще натурия броеветъ на страниците й, и отъ долу като забѣлѣжи отъ колко страници е книгата, ще ся и подпише.

Членъ 6). Търговцитѣ не трѣбва да ся уповаватъ само на потрѣбнитѣ узаконенія записани въ теттеритѣ имъ, които сѫ длѣжни да държатъ, нѣ тіи ако си гы държатъ нередовно и неправилно, когато ся случи да бѫдатъ на сѫдъ, такъвъ несъобразни съ правилата теттери, ще ся считатъ за нередовни.

Членъ 7). Когато ся сѫдятъ търговцитѣ, не ся заповѣдва да си донасятъ теттеритѣ, обаче когато ся раздѣля дружество или наслѣдие, или ся появи нѣкое испаднованіе, тогава потрѣбнитѣ теттери, искатъ ся официално отъ търговското сѫдилище.

Членъ 8). Търговскытѣ теттери които сѫ нарѣдени спорядъ горѣрѣченнитѣ правила, ще ся приматъ за доказателство и фактъ въ распря, която ся появява мѣжду търговцитѣ.

Членъ 9). Когато ся разглѣждва една давія, за да бѣ ся извадилъ на явѣ прѣдметътъ за когото е распрыта, търговското сѫдилище, официално ще поручи да ся донескатъ търговскытѣ теттери, за да ся прѣглѣда само прѣдмета, за когото е давіята,